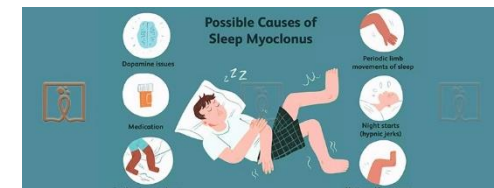

پرش عضلات در ام اس

تشخیص پرش عضلات

پزشک با معاینه شما و انجام بررسی هایی متوجه می شود کدام قسمت از مغز و اعصاب شما باعث ایجاد پرش عضلات می شود. این بررسی ها شامل موارد زیر می باشد:

- الکتروانسفالوگرام یا نوارمغز: این الگو فعالیت الکتریکی را در مغز شما ردیابی و ثبت می کند تا بفهمد میوکلونوس از کجا شروع می شود. پزشک دیسک های کوچک (به نام الکتروود) را روی پوست سر شما قرار می دهد، آنها را به سیم هایی متصل می کند که به کامپیوتر سیگنال می فرستند
- الکترومیوگرافی نوارعصب و عضله: این آزمایش آسیب های ماهیچه ها و سلول های عصبی شما را کنترل می کند. از این الکتروودها برای ضبط سیگنال های اعصاب شما به عضلات استفاده می شود.
- MRI: پزشک با استفاده از این آزمایش تصاویر زیادی از مغز، نخاع و سایر اعضای بدن شما می گیرد و از نظر آسیب های احتمالی بررسی می کند.
- آنها همچنین ممکن است خون شما را از نظر علل دیگر بررسی کنند.

درمان پرش عضلات

بنزودیازپین ها: کلونازپام (کلونوپین) اغلب اولین دارویی است که پزشکان استفاده می کنند. عضلات را شل و از لرزیدن آن جلوگیری می نماید. از عوارض جانبی رایج آن می توان به احساس خواب آلودگی و ناتوانی در انجام صحیح کارها اشاره کرد. به همین دلیل باید توسط پزشک تجویز شود.

داروهای ضد تشنج: داروهایی مانند لووریتاستام (کپرا)، والپروئیک اسید (والپروئیک) و پریمیدون (میسولین) از تشنج در افراد مبتلا به صرع جلوگیری می کنند. اما همچنین می توانند به توقف پرش عضلات کمک نمایند. عوارض جانبی آن شامل حالت تهوع، خستگی و احساس سرگیجه می باشد.

هیدروکسی تربپتوفان (5-HTP): این یک عنصر سازنده سروتونین است. برخی مطالعات نشان داده اند که به افراد مبتلا به اشکال خاصی از پرش عضلات در ام اس کمک می کند.

عمل جراحی: برای از بین بردن ضایعه مغز یا نخاع که علائم شما را ایجاد می کند، ممکن است پزشک عمل جراحی را پیشنهاد دهد. البته جراحی خط اول درمان نمی باشد و پزشک اول سعی می کند با دادن دارو پرش عضلات را کنترل نماید.

تحریک عمیق مغز (DBS): در این روش جراحی، پزشک الکترودهایی را در مغز شما قرار می دهد و از سیم برای اتصال آنها به دستگاهی که در قفسه سینه شما قرار دارد استفاده می کند. این دستگاه سیگنال هایی را ارسال می کند که علائم ایجاد کننده پرش عضلات شما را مسدود می نماید.

علائم پرش در عضلات

انواع اسپاسم میوکلونوس عبارتند از:

- ناگهانی
- مختصر
- کنترل نشده
- شوک مانند

از آن جایی که علل و انواع پرش عضلات در ام اس متفاوت است، بسته به قدرت و قسمت درگیری عضله می تواند علائم گوناگونی ایجاد نماید و نشانه های خاص و تیپیکی برای آن ذکر نشده است.

پزشک با معاینه شما و انجام بررسی هایی متوجه می شود کدام قسمت از مغز و اعصاب شما باعث ایجاد پرش عضلات می شود.

پرش عضلات در ام اس علامتی رایج در بین بیماران بوده است که برای درمان آن باید با پزشک متخصص خود مشورت نمایید. پزشک پس از انجام بررسی هایی درمان مناسب را به شما پیشنهاد خواهد

بیماری Creutzfeldt-Jakob (جنون گاوی)

آسیب به سر یا نخاع

عفونت

نارسایی کلیه یا کبد

اختلالات متابولیکی مانند قند خون بالا یا پایین یا سطح

پایین کلسیم و سدیم

انواع پرش عضلات

• **فعال:** این نوع از پرش عضلات توسط حرکت کردن

تحریک می شود و می تواند بر روی بازوها، پاها، صورت و

صدا تأثیر بگذارد

• **Essential:** پرش عضلات در این نوع به صورت

خفیف شروع می شود و می تواند پس از مدتی شدید

شود.

• **ثانویه:** این امر به دلیل وجود عوامل دیگری در زمینه

ام اس ایجاد می شود. این عوامل شامل موارد زیر می

باشد:

عفونت، سکته مغزی، تومور مغزی، کمبود

اکسیژن، تماس با ماده شیمیایی یا دارویی

• **حساس به محرک:** این نوع از پرش عضلات در ام

اس توسط محرک هایی مانند نور، سر و صدای ناگهانی یا

دیدن شخص یا تصویر ایجاد و باعث تغییر لهجه و همچنین

منعطف شدن آرنج، زانو، گردن و سایر قسمت های بدن می

گردد.

پرش عضلات اسپاسم عضلانی ناگهانی است که تحت کنترل شما نیست. میوکلونوس ممکن است طبیعی باشد مانند سسکه کردن یا نشانه ای از یک بیماری جدی مانند مالتیپل اسکلروزیس، زوال عقل یا بیماری پارکینسون. پرش عضلات می تواند یک قسمت یا چندین قسمت بدن را با هم درگیر کند و مدتی تا برگشت به حالت قبلی به طول بیانجامد. پرش عضلات در ام اس یکی از رایج ترین نشانه ها در این بیماری می باشد.

علل پرش عضلات

پرش عضلات به این دلیل اتفاق می افتد که سیستم عصبی شما آنطور که باید کار نمی کند. چیزی باعث می شود سلول های عصبی دچار اشتباه شوند و سیگنال اشتباهی را به عضلات شما ارسال کنند. پزشکان فکر می کنند ممکن است چندین قسمت از مغز شما دچار مشکل شده باشند. اما آنها مطمئن نیستند که چه عواملی باعث ایجاد این اشکال در سیستم عصبی می شود. بعضی اوقات، این حالت ممکن است بدون دلیل رخ دهد. اگر به بیماری مولتیپل اسکلروزیس (ام اس) مبتلا باشید، پرش عضلات می تواند در اثر ضایعات و یا جراحات در مغز یا نخاع ایجاد شود.

سایر شرایط سیستم عصبی که می توانند باعث پرش عضلات شوند عبارتند از:

سکته: سکته یا حمله قلبی که باعث می شود مغز شما اکسیژن نگیرد.

تومور مغزی

بیماری آلزایمر

بیماری پارکینسون و زوال عقل